

Pavel Sekerák

t i c h o

zbierka básní

Ticho

Pavel Sekerák

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Pavel Sekerák</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2018)</u>	<u>111000</u>

Ticho povie niekedy viac, ako mnoho slov.

Na opísanie pocitov, či vyjadrenie myšlienky, nie je vždy potrebné použiť príliš veľa slov. Niekedy stačí len pár. Zbierku „Ticho“ možno pokojne nazvať minimalistická. Básne v nej sú kratučké. Napriek tomu, plnohodnotne opisujú momenty, či pocity autora.

O b s a h

ticho.....	3
Obsah.....	5
Fotografie.....	6
Spln.....	7
Spomienka.....	8
Prvý.....	9
Padám.....	10
Hviezdy.....	11
Skutok.....	12
Vodca.....	13
Stopy.....	14
Neskoro.....	15
Do teba.....	16
Počkám.....	17
Studená.....	18
Samota.....	19
Nedozvieš.....	20
Anjel.....	21
Spi sladko.....	22
Zhmotnená.....	23
I'm here.....	24
I will wait for you.....	25
Without love.....	26

F o t o g r a f i e

Všetko dobré i zlé sa stráca
v plameni horiacich spomienok.

Ich oheň je chladný.
Stačí však na ohriatie rúk.

Noc dnu tichými krokmi vkráča,
priložím ešte pár polienok.

Odteraz až navždy,
milovať budem tento zvuk.

S p l n

Ticho
a bezpečne,
fotóny prenikajú
cez okno.
Beztrestne,
dievčat sa dotýkajú.

S p o m i e n k a

Rýchlosťou svetra utekám,
preč z reality,
neviem presne kam.

BPM 120,
párty pod hviezdami.
Jediný účastník
ja s myšlienkami.

P r v ý

Na gesto uznania,
snímaš pokrývku hlavy.
Názory nezrania...
To vraví ten pravý.

Aj tak sme všetci závislí,
hľadáme priazeň druhých.
Veľa si o sebe nemysli.
Lebo ja budem prvý.

P a d á m

Kráčajúc sám
priestorom a časom
ukrývam sa pred tieňmi noci.

Nepodlieham
tým tichým hlasom,
čo chcú mať ma v moci.

Nie som už viac
ten, ktorý som býval.
Hlavu mám vztýčenú
a pohľad priamy.

Nemyslím na to,
o čom som sníval.
Nekráčam viac.
Stojím pred dverami.

Nechávam ich zatvorené,
nie som vôbec zvedavý.
Dotýkam sa našej Zeme,
a padám do trávy.

H v i e z d y

Studené slzy na tvári,
aj keď vnútro ma páli.
Nečistá voda v pohári
nie je čo sme si priali.

Nevychádzam z úžasu.
Je mi to vôbec treba?
Teraz viem, že hviezdy sú,
na druhej strane neba.

S k u t o k

Dúha ti napovie,
že to bude dobré.
A všetko, čo bolí,
raz bolieť prestane.

Ostáva ti veriť,
že to nebude,
len ďalší skutok,
ktorý sa nestane.

V o d c a

Niektorí majú nádej,
len pokiaľ sviečky horia.

Ale vodcu smečky,
už viacej nepodporia.

S t o p y

Chceme len máličko,
za čo najvyššiu cenu!

Nápisy na tričko,
na kožu vyzlečenú.

Na srdce vývesku,
s nápisom otvorené.
Dve stopy do piesku.
Zajtra tu nebudeme.

N e s k o r o

Ľadové kvety na okno,
kreslí bezcitný mráz.
Je už neskoro hľadať,
stratené miesta v nás.

D o t e b a ...

Fragmenty duší.
Rozsypané po zemi.
Lúče slnka v záhyboch vlasov.

Myšlienkami
som do teba vnorený.
Niečo tu žiari, aj keď som zhasol.

P o č k á m

Uprostred ničoho.
Tam na teba počkám.
Nezáleží na tom,
ako dlho to potrvá.

V náručí niekoho,
na snehových vločkách,
na mieste zakliatom,
možno tam ťa nájdem znova.

S t u d e n á

Prší a všetko je odrazu studené.

Studený dážď padá
na studené okná.
Studená nálada,
tak studene mokrá.

Studené bozky,
studených pier.
Studená vojna,
studený mier.

Studené dotyky,
studených rúk.
Studené ticho.
Studený hluk.

Studená túžba,
studených srdc.
Studený dych,
studených pľúc.

Studený čas.
Studené sny.
Studený ja.
Studená ty.

S a m o t a

Prach ustal a spod sutín nepočut' nič.

Nič viac...

Len štyri padajúce steny.

Ťažobou väzniace dušu,
ktorá nevykrične.

N e d o z v i e š

Rád sa na teba pozerám,
keď polievaš kvety.
No bez skutkov sú súvetia,
iba holé vety.

Tvoj úsmev je pre mňa,
tou najväčšou odmenou.
No nikdy sa nedozvieš,
čo ukryl som pred tebou.

A n j e l

Kráčame po nesprávnom svete.
Presviedčame sa o tom denne.
Kým moju dušu pokrkvete,
zničia ju víry patogénne.

Zanechám jasný odkaz
aj keď som len básnik bez pera.
Vďaka tebe som spoznal,
že bolesť nosí tvár anjela.

S p i s l a d k o

Posielam ti bozk na dobrú noc.

Bezfarebný.

Ale úprimný.

Skutočný.

Ako túžba,
ktorá ho nesie.

Z h m o t n e n á

Spoznávam ťa vo veršoch,
kde ešte krehká
obliekaš dušu
do neviditeľných šiat.
Odhalená a skrytá.
Zjavíš sa pri mne
prisnívaná.

I ' m h e r e

I'm still here,
I just can't leave it.
I'm still watching over you.

I have no fear.
You should believe it.
I'll never let go of you.

I will wait for you

In the middle of nowhere.

I'll wait for you there.

It doesn't matter
how long it will take.

In the arms of someone else,

or on small snowflakes,

in a forbidden place,
maybe I'll find you there.

Without love

I don't want to move on.
I don't want anything new anymore.
It was all nice, though cruel.
For all those memories.
For all the feelings that persist.
For the world, where I lived.
For all this, it was worth it.
Suffering, hurt, longing...
I should be happy.
But today I feel empty.
Without sense, life is just a dying.

Pavel Sekerák je niekedy optimista, niekedy pesimista, ale najčastejšie realista. Občas básnik, občas prozaik, inokedy zase fotograf či skladateľ. V súčasnej dobe v tvorivej hibernácii. Jeho azda najväčšou vášňou je elektronická hudba. Dokáže ju počúvať celé hodiny. Voľné chvíle trávi spravidla v prírode mimo civilizácie, alebo vo svojom virtuálnom svete, ktorý snád' budeme môcť navštíviť aspoň v úlohe čitateľa.

